

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Volgens artikel 15 van richtlijn 2002/91/EG doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 4 januari 2006 aan deze richtlijn te voldoen.
- 2) De Commissie stelt vast dat het Koninkrijk Spanje tot dusver niet de bepalingen die nodig zijn in het kader de artikelen 3, 7 en 8 van richtlijn 2002/91/EG heeft vastgesteld, of althans niet aan de Commissie heeft meegedeeld.

(¹) PB 2003, L 1, blz. 65.

(²) PB 2010, L 153, blz. 13.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Qorti Kostituzzjonali (Malta) op 10 februari 2012 — Vodafone Malta Limited en Mobisle Communications Limited/L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi en L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Zaak C-71/12)

(2012/C 118/25)

Procestaal: Maltees

Verwijzende rechter

Qorti Kostituzzjonali

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Vodafone Malta Limited, Mobisle Communications Limited

Verwerende partijen: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Prejudiciële vragen

Verbiedt richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (Machtigingsrichtlijn), en in het bijzonder de artikelen 12 en 13 ervan, de lidstaten om een fiscale last op te leggen aan operatoren van mobiele telecommunicatie (hierna: „operatoren”), te weten:

- 1) een recht, accijns genaamd, dat bij een nationale wettelijke regeling is ingevoerd;
- 2) dat wordt berekend als een percentage van de vergoedingen die operatoren van mobiele telefonie van hun gebruikers vragen voor de door hen verrichte diensten, met uitzondering van de diensten die bij wet zijn vrijgesteld;

- 3) dat individueel aan de operatoren van mobiele telefonie wordt betaald door hun gebruikers en vervolgens door alle aanbieders van mobiele telefoniediensten wordt overgemaakt aan de douanecontroleur, en dat enkel verschuldigd is door deze operatoren en niet door andere ondernemingen, daaronder begrepen de ondernemingen die andere elektronischecommunicatienetwerken en -diensten ter beschikking stellen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Giudice di Pace di Revere (Italië) op 13 februari 2012 — Strafzaak tegen Ahmed Ettaghi

(Zaak C-73/12)

(2012/C 118/26)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Giudice di Pace di Revere

Partijen in de strafzaak

Ahmed Ettaghi

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 2, 4, 6, 7 en 8 van richtlijn 2008/115/EG (¹) er, in het licht van de beginselen van loyale samenwerking en de nuttige werking van de richtlijn, aan in de weg dat een onderdaan van een derde land die illegaal verblijft, door de lidstaat wordt bestraft met een geldstraf die vervolgens wordt omgezet in de strafrechtelijke sanctie van huisarrest, op grond van louter zijn illegale binnenkomst en aanwezigheid, en dit nog vóór de niet-naleving van een verwijderingsbevel van de bestuurlijke autoriteiten?
- 2) Staan de artikelen 2, 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG er, in het licht van de beginselen van loyale samenwerking en de nuttige werking van de richtlijn, aan in de weg dat een lidstaat een bepaling vaststelt waarin is voorzien dat een onderdaan van een derde land die illegaal verblijft, wordt bestraft met een geldstraf die vervolgens wordt omgezet in onmiddellijke uitwijzing, die als strafrechtelijke sanctie uitvoerbaar is, zonder eerbiediging van de procedure en de rechten van de vreemdeling als voorzien in de richtlijn?
- 3) Staat het beginsel van loyale samenwerking, zoals neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, in de weg aan een nationale bepaling die is vastgesteld gedurende de omzettingstermijn van een richtlijn en die tot doel heeft om de werkingssfeer van de richtlijn te omzeilen, althans deze te beperken? Welke maatregelen moet de nationale rechter treffen indien dit inderdaad het doel blijkt te zijn?

(¹) PB L 348, blz. 98.